

Režija: Zoran Mužić
Scenografija: Branko Lovrić Caparin
Kostimografija: Sara Lovrić Caparin
Glazba: Sanja Vrančić
Koreografija: Zorana Mihelčić
Asistent režije: Matea Šarić

**HRVATSKO
NARODNO
KAZALIŠTE**

sezona 2009./2010.

Š

Marijana Nola

KRTIČINA

prema J.B.P. Molière

Uloge:

Mate Arpun: Joško Ševo

Spiro Štrokalica: Mate Gulin

Kliste: Ivo Perkušić

Žabeta: Franka Klarić

Valerije: Jakov Bilić

Marijana: Ana Gruica

Jere Panjkota: Frane Perišin

Veselka: Danira Gović

Đuro Zlošilo: Jasminka Antić

Giustico Moltovechio: Anđelko Babačić

Zvirle, njegov pomoćnik: Jere Svračak

Ravnatelj: Dragan Zlatović

Inspicijent: Sergej Mioč

Šaptačica: Julijana Martinović

Majstor tona: Joško Bakula

Majstor rasvjete: Živko Gulin

Produkcija: Željko Koloper

Organizacija, propaganda: Jadranka Šestan Kostanić

Lektura: Ante Pulić

Stolar: Ante Petković

Svjetlosni efekti: Anđelko Babačić

Prípomoć sceni: Jere Svračak

Šminka: Rade Periša

Rekvizit: Mirko Burazer

Frizure: Zdenka Aras

Fotografija: Ante Baranić

TV snimanje: Siniša Martinović

J.B.P. Molière

Jean-Baptiste Poquelin, poznatiji kao Molière rođen je 15. siječnja 1622. godine. Francuski komediograf i glumac. Jedan od velikana francuskog klasicizma u 17. stoljeću, po mnogočemu sudeći, jednoga od temeljnih razdoblja u povijesti kazališta.

Rođen je u obitelji imućna kraljeva tapetara, završio je pravo, ali se za ljubav kazališta odrekao pravničke karijere i postao glumac.

U Parizu je osnovao kazališnu družinu, L'illustre Théâtre (Znamenito kazalište), za koju je prerađivao talijanske komedije, i s kojom je punih 12 godina obilazio provincije. Talijansku komediju intrige Molière je razvijao u društvenu komediju i komediju naravi (moralno-običajnu) s tragičnom pozadinom, u kojima veličina komičnoga doseže razmjere tragičnoga. Za potrebu družine i sam počinje pisati, najprije farse, onda i prve komedije, u stihu.

U svojim kasnijim komedijama, u prozi i stihu, ismijavao je ondašnje društvo, staleške

predrasude, pokvarenost aristokracije i gramzivost buržoazije, a nije prezao ni od osude licemjernog katoličkog svećenstva. Njegove su komedije slike ondašnjeg društva, a istodobno neusporediva i nepresušna galerija vječno aktualnih ljudskih tipova koji vremenom postaju tipološka paradigma općeg kulturološkog naslijeđa.

U bogatoj ostavštini još uvijek aktualno žive njegove komedije *Mizantrop*, *Škrtac*, *Tartuffe*, *Don Juan*, *Amfitrion*, *George Dandin*, *Umišljeni bolesnik*, *Smiješne kaćiperke*, *Učene žene*...

Godine 1660. preuzeo je Théâtre du Palais Royal u Parizu (Kraljevsko kazalište koje će 1680. godine prerasti u glasovitu Comédie-Française).

Smrt ga je zadesila na pozornici. Dana 17. veljače 1673. godine, za vrijeme izvedbe *Umišljenog bolesnika*, dok je igrao glavnu ulogu (Argana), u svom vlastitom komadu, iznenada mu je pozlilo, iste večeri je preminuo.

Škrtac (1668)

Kao i sve Molièreove komedije i *Škrtac* odolijeva zubu vremena i na čudesan način nikada ne gubi na aktualnosti. Razlog tome je što Molière kritički oslikava tipičnost društvene sredine i ekstremnost određenih tipova karaktera koji se mogu pronaći u svakom društvu i svakom vremenu.

Molière traga za onim što je zbiljski svojstveno čovjeku, istovremeno izbjegavajući površno ocrtavanje i shematiziranje, kao i ton dnevne kronike, što bi dramsko djelo brzo odvelo u zastaru i zaborav.

On se bavi problemima ljudske psihe i ponašanja koji su izravni produkt ljudskog društva, kako onog u 17. stoljeću, tako i suvremenoga. Stoga i danas oko sebe prepoznajemo brojne Molièreove tipove kao što su *Umišljeni bolesnik*, *Škrtac* ili *Don Juan*.

Molière je u *Škrtcu* posve odgovorio imperativu vremena u kom je živio, a nije ni slutio da će nekoliko stoljeća kasnije, u svijetu koji se vrti oko novca, njegovi likovi i dalje živjeti kao apsolutni suvremenici.

To je vječna komedija o krajnje škrtom čovjeku koji manipulira životima svoje djece i egzistira, ne samo kao potpuno društveno prihvaćen, već i ugledan i vrlo cijenjen pojedinac.

«Škrtičina» (2009)

«Šibenska» adaptacija Molièreove komedije, ne podrazumijeva samo jezičnu, već i kulturno-povijesnu lokalizaciju.

U ovoj predstavi likovi nisu promijenili samo imena već i karakterne crte. Pretvorili su se u ljude našeg podneblja i na satirički način prikazuju život i običaje Šibenika i njegovih stanovnika u 19.

stoljeću. *Šibenska Škrtičina* oslanja se na osnovni motiv Molièreovog *Škrtca*, ali je duh komedije prilagođen našoj sredini. Govor je postao oporiji i izravniji, zadobivši dozu prirodnosti i cinizma. Komičnost je prilagođena našoj publici i njezinoj aluzijskoj podražajnosti.

Na taj način *Škrtičina*, čiji likovi razmišljaju, i izražavaju se na drugačiji način, karakterističan i svojstven našem podneblju i svjetonazoru, postaje originalna šibenska predstava.

Sponzori predstave ŠKRTIČINA:

Pokrovitelji:

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

Grad Šibenik

ŽUPANIJA
ŠIBENSKO-KNINSKA

Generalni sponzor:

ROTARY CLUB ŠIBENIK

Glavni sponzor:

Sponzori:

EXPRESSLY EXPERIENCED. NO EXPERIMENTS

Donatori:

Gradski parking

Medijski pokrovitelj:

KRONIKA ŠIBENSKO-KNINSKE ŽUPANIJE

RESTORAN TORCIDA

RESTORAN GRADSKA VIJEĆNICA

KONOBA DALMATINO

RESTORAN ZLATNI TULP – PEŠKARIJA

ANTIKVARIJAT VUKŠIĆ

Medijski promotori:

TV ŠIBENIK

KRONIKA ŠIBENSKO-KNINSKE ŽUPANIJE

